

POSTANOWIENIE

Poznań, dnia 15 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Paweł Spaleniak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu – Iluminaty Kaczmarek

w sprawie skazanego M. Ż.

o wydanie wyroku łącznego

z urzędu

w przedmiocie umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego

postanawia

1. na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 85 a contrario k.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. oraz art. 569 § 1 i 2 a contrario k.p.k. umorzyć postępowanie o wydanie wobec skazanego M. Ż. wyroku łącznego

2. Na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Na wniosek dyrektora Zakładu Karnego w G. z dnia 18 sierpnia 2017 r. wszczęto przed Sądem Rejonowym w Gorzowie Wlkp. postępowanie w sprawie skazanego M. Ż. o wydanie wyroku łącznego. Sprawę tą w dniu 8 września 2017 r. przekazano według właściwości do Sądu Okręgowego w Poznaniu (data wpływu sprawy do Sądu Okręgowego w Poznaniu – 28 września 2017 r.).

M. Ż. został skazany następującymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 22 czerwca 1988 r., sygn. akt II K 340/06 za przestępstwo z art. 256 § 1 k.k. z 1969 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, postanowieniem z dnia 18 lipca 1989 r. warunkowo zwolniono skazanego z okresem próby do dnia 2 marca 1992 r.

II. Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 12 sierpnia 1998 r., sygn. akt III K 102/88 za przestępstwo z art. 208 k.k. popełnione w dniu 22 października 1987 r. na karę 3 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w rozmiarze 00.000 starych złotych, postanowieniem z dnia 18 lipca 1989 r. warunkowo zwolniono skazanego z okresem próby do dnia 2 marca 1991 r.

III. Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 22 lipca 1994 r., sygn. akt II K 971/93 za przestępstwo z art. 204 § 3 k.k. w zw. z art. 60 § 1 k.k. z 1969 r. popełnione w okresie od stycznia 1990 r. do 1 maja 1993 r. na karę 5.000.000 starych złotych grzywny, przy czym karę grzywny zamieniono na zastępczą karę pozbawienia wolności, w dniu 17 listopada 1998 r. skazany zakończył wykonanie kary zastępczej,

IV. Sądu Rejonowego w Strzelcach Krajeńskich z dnia 20 listopada 2007 r., sygn. akt VI K 291/07 za przestępstwo z art. 27 a ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym popełnione w dniu 26 marca 2007 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby, której nie zarządzono,

V. Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 16 lipca 2012 r., sygn. akt VII K 529/12 za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. i w związku z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 2 września 2010 r. na karę 6 miesięcy

pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 2 lat próby, postanowieniem z dnia 22 listopada 2013 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności, skazany zakończył odbywanie tej kary w dniu 2 września 2017 r.

VI. Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. XII Zamiejscowy Wydział Karny w Strzelcach Krajeńskich z dnia 29 maja 2013 r., sygn. akt XII K 387/13 za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. popełnione w dniu 8 marca 2013 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby,

VII. Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 11 kwietnia 2017 r., sygn. akt II K 458/16 za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. popełnione w dniu 21 kwietnia 2016 r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, karę tą skazany odbywa od 2 września 2017 r. do 28 lutego 2018 r.

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie zaznaczyć jednak należy, że przepisy art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) uregulowały kwestię tzw. intertemporalną, to jest wyłączyły stosowanie przepisów rozdziału IX kodeksu karnego w nowym brzmieniu, a więc przepisów dotyczących nowych zasad orzekania kary łącznej w wyroku łącznym, do spraw w których połączeniu podlegałyby wyłącznie kary prawomocnie orzeczone przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r. Zgodnie z tym przepisem – przepisów rozdziału IX ustawy kodeks karny, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą kodeks karny, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Oznacza to, że przepisy art. 85 i następane k.k. w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r. mogą mieć zastosowanie w niniejszej sprawie do skazanego M. Ż., ponieważ ostatnie skazanie jakie zapadły wobec niego zostały orzeczone po 1 lipca 2015 r. (wyrok Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 11 kwietnia 2017 r.), jednakże jak wynika z informacji Zakładu Karnego w G. Z dnia 6 listopada 2017 r. skazany obecnie wykonuje jedynie karę orzeczoną przez Sąd Rejonowy w Gorzowie Wlkp. z dnia 11 kwietnia 2017 r. sygn. akt II K 458/16. Na podstawie przepisów obowiązujących od 1 lipca 2015 roku, zgodnie z dyspozycją przepisu art. 85 § 2 k.k. podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu kary lub kary łączne. Ponieważ w stosunku do skazanego M. Ż. wykonywana jest obecnie jedynie jedna kara pozbawienia wolności, tym samym stwierdzić należy na wstępie, że w stosunku do skazanego w niniejszym postępowaniu brak jest podstaw do orzeczenia kary łącznej na podstawie znowelizowanych od dnia 1 lipca 2015 r. przepisów dotyczących kary łącznej.

Równolegle, należało rozważyć możliwość połączenia kar wymierzonych skazanemu M. Ż. na podstawie przepisów o karze łącznej sprzed nowelizacji z dnia 1 lipca 2015 r. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. Zgodnie z art. 85 k.k. wówczas obowiązującym jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, Sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Z kolei zgodnie z art. 86 § 1 k.k. sprzed nowelizacji - Sąd orzeka biorąc za podstawę kary wymierzone z osobna za każde z przestępstw, ustalając jej wysokość od najwyższej z nich do ich sumy. Należy zauważyć, że orzekając o karze łącznej Sąd bierze pod uwagę kary „z osobna wymierzone” za zbiegające się przestępstwa, rozwiązując jednocześnie węzeł poprzednio orzeczonej kary łącznej, nie zaś wymierzone w poszczególnych wyrokach kary łączne. Zgodnie z art. 86 § 1 i 2 k.k. sprzed nowelizacji, Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 15 lat pozbawienia wolności i 810 stawek dziennych grzywny.

W stosunku do wyroku Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 22 czerwca 1988 r. brak jest danych dotyczących czynu skazanego wobec wybrakowania akt po okresie ich przechowywania.

W zakresie skazania wyrokami Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 12 sierpnia 1998 r., sygn. akt III K 102/88 oraz Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 22 lipca 1994 r., sygn. akt II K 971/93 czyny zostały przez skazanego popełnione przed wydaniem wyroku przez Sąd Wojewódzki w Poznaniu, lecz orzeczono tymi wyrokami kary różnego

rodzaju – pozbawienia wolności i grzywny, które nie są karami tego samego rodzaju także nie podlegają łączeniu na podstawie przepisów dotyczących wymiaru kary łącznej.

Analiza pozostałych wyroków skazujących M. Ż., wskazuje iż skazany kolejnych przestępstw dopuszczał się już po wydaniu kolejnego wyroku skazującego go.

Tym samym w niniejszej sprawie brak jest jakichkolwiek przesłanek z art. 568a § 1 k.p.k. do orzeczenia kary łącznej i wydania wyroku łącznego.

W związku z umorzeniem postępowania, jak w punkcie 1 sentencji, na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. i art. 626 § 1 k.p.k. kosztami postępowania w sprawie o wydanie wyroku łącznego obciążono Skarb Państwa.

SSO Paweł Spaleniak